

kapitola

1

Bozkávam. Sa. S. Colom Danielsom!

Načo mi je diabol? Splnilo sa mi pranie aj bez neho. Presne tak. Ja, Angel Garrettová, chudera par excellence, som ho ukradla Jaydin Sallowayovej spod jej zákerného, ale dokonalého malého nosa.

A ešte sa s ním aj bozkávam!

Na ničom inom nezáležalo. Ani na tom, že som diablova dcéra alebo že som zdedila šialené schopnosti, ktoré sa vymykajú spod kontroly v tých najhorších možných situáciách, alebo že som mala na sebe tie najškaredšie šaty (v dejinách vôbec) na veľkom školskom večierku.

Na ničom z toho nezáležalo.

Pretože Cole si vybral mňa. Cítala som sa ako Popoluška. Vlastne, len tie šaty to kazili. Boli naozaj ohavné. Môžem za ne poďakovať svojim schopnostiam.

Čo na tom záleží? Colovi zjavne neprekážalo, že som vyzerala ako kráľovná plesu zo školy klaunov. Jasný dôkaz toho, že je do mňa buchnutý. A ešte aj fakt, že MA POBOZKAL.

Mala som pocit, akoby som mala v bruchu malé tornádo, ktoré sa rúti k mojej hlave a k prstom na nohách. A naše pery sa dotkli iba na tri sekundy. Ale aj tak, celé sa chveli a...

„Ehm-ehm.“

Niektó si odkašľal, čo prerušilo moje myšlienky – aj môj bozk.

Čakala som, že to bude Jaydin, alebo ešte horšie, jej veliteľka Courtney Lourdeová, ktorá mi prišla vyvolať. Pripomenúť mi, že každý, kto robí problémy smotánke Goodskej základnej školy, si to pekne odskáče, a nech sa na to pripravím. Očakávala som *to*. Courtney a spol. si dali za úlohu, že mi zo života urobia peklo. Ale toto, *toto* bolo ešte horšie. Otvorila som oči a zbadala som svoju učiteľku biológie, slečnu Simmonsovú, ktorá sa nado mnou nakláňala. Čo môže byť ešte ponižujúcejšie?

„To by stačilo,“ povedala.

Nemusela to ani povedať. Cole sa už odo mňa odtiahol akoby som ho postriekala anti-Angel repellentom. Slečna Simmonsová tam len tak stála. Cítila

som, ako mi začínajú horieť líca a sklopila som pohľad k zemi. *Môžu vás nechať po škole kvôli bozku?* Namojveru, nemala som ani šajnu.

„Prepáčte,“ zamrmlala som. Nechcela som dostať Cola do problémov. Nie kvôli tomu, že ma pobožkal. Chcela som, aby si to spájal iba s príjemnými vecami, ako mentolovo svieži dych a jemný sladký lesk na pery.

Slečna Simmonsová z toho našťastie nerobila vedu. Jednoducho odišla preč.

Ukradomky som pozrela na Cola. Na tvári mal ten hanblivý úsmev. „Myslím, že to videli všetci,“ povedal a podišiel ku mne.

Zrejme mal pravdu. Kopa ľudí na nás vyvalovala oči. A tým, ktorí to nevideli, sa to dostalo do ucha od tých, čo to videli. Bolo to trochu zahanbujúce. Jasné, toto bolo nič v porovnaní s trápnyimi situáciami, do ktorých som sa v minulosti dostala vlastnou vinou. Ako keď som si pred všetkými, vrátane Cola, nechala zmiznúť tričko a dostala som prezývku Aáčko... nuž... viete asi prečo...

„Hej,“ odpovedala som. Neboli to tie najmúdrejšie slová, ktoré mi kedy vyšli z úst, ale bola som v rozpakoch. Čo ak Cole nechcel, aby ostatní vedeli, že sa mu páčim? Možno chcel, aby som bola jeho malé uletené tajomstvo, o ktorom nemal nikto vedieť.

Chvíľu sme tam len tak stáli a hľadeli na seba.

„Nuž, myslím, že je to jeden zo spôsobov, ako im oznámiť, že sme opäť spolu,“ povedal a odhrnul si vlasy z čela. „*Sme* teda opäť spolu, že?“

Ani som si neuvedomila, že som zadržovala dych, až kým som si od úľavy nevydýchla. Cole chcel, aby som bola opäť jeho frajerkou. A bolo mu jedno, že o tom vedela celá škola. Toto bol ten najkrajší moment v mojom živote!

„Jednoznačne!“ povedala som.

„Takže už sa nebudeme jeden druhému vyhýbať, je tak?“ opýtal sa.

A vtedy sa ten moment skončil. Chcela som povedať áno. Povedať mu, že ho už nikdy nebudem ignorovať. Ale nebola som si istá, či to zvládnem. Skutočným dôvodom, prečo sme sa prestali spolu baviť, bolo v prvom rade to, že som sa bála byť v jeho prítomnosti. Moje schopnosti zvykli vyvádzať, keď som bola rozrušená, a to sa mi pri Colovi stávalo často. Naposledy, keď sa ma pokúsil pobožkať, som na jeho záhrade nechtiac spustila ohňostroj. Teraz sa však nič zlé nestalo. Možno mám všetko pod kontrolou.

Súhlasila som. „Nebudeme sa jeden druhému vyhýbať.“

Cole stál za ten risk.

Keď ma znova chytil za ruku, vedela som, že som sa rozhodla správne. Pociťala som v celom tele nával tepla a nechcela som, aby to skončilo.

„Super,“ povedal. „Chýbala si mi.“

„Naozaj?“ viem, že to práve povedal, ale chcela som to počuť znova.

Prikývol a tentoraz sklopil pohľad on. Bol v rozpakoch? *Zo mňa?*!

„Aj ty si mi chýbal,“ povedala som.

Po tomto znova na mňa pozrel. Naše pohľady sa stretli a na sekundu som si myslela, že ma chce znova pobožkať. Ale neurobil to. Namiesto toho pozrel na slečnu Simmonsovú. A ja tiež. Mňa však čakalo prekvapenie. Hneď vedľa učiteľky stál môj otec. Lou prišiel na večierok a všetci ho videli. Jediná vec, ktorá môže byť horšia ako to, že na večierok prišiel váš otec, je to, že na večierok prišiel váš otec, ktorý je ešte aj diabol.

„Nie je budúci piatok premiéra Zóny zombíkov 4?“ opýtal sa Cole a vôbec nevenoval pozornosť mužovi, ktorý stál pri miske s punčom.

„Hej.“ Nevedela som, na čo sa mám sústrediť – na to, čo hovoril Cole alebo na to, že môj otec, Lucifer osobne, všetko naokolo sledoval. Čo ak videl, že sme sa s Colom pobožkali?

„Mohli by sme na to ísť,“ navrhol Cole.

Pustila som mu ruku. Počula som, že bežní otco-
via sú hákliví na svoje dcéry. Čo ak je diabolský otec
ešte háklivejší?

Cole pozrel na svoju ruku a potom na mňa. Jeho
úsmev bol preč.

Och nie. Myslel si, že ma to nezaujíma.

„Chcem ísť do kina. S tebou.“ Rýchlo som dodala
posledné slová. Cole vedel, že zbožňujem horory. On
nie je ich veľkým nadšencom, ale chcel ísť na ten film
kvôli mne. Vďaka tomu bolo pozvanie ešte milšie.

„Nemusíš.“ Cole si strčil ruky do vreciek.

„Ale ja chcem.“ Nastal čas, aby som to vyklopila
a povedala mu pravdu. Teda, aspoň tú, ktorú mu mô-
žem povedať. „Viem, že som znova divná,“ prizna-
la som. „Ale pamätáš, ako som ti hovorila, že sa do
môjho života vrátil otec, ktorého som nevidela tri-
násť rokov?“

Prikývol.

„Vidíš toho chlapa vedľa slečny Simmonsovej?“

„Toho, čo nám suploval?“

„Hej.“ Raz sa Lou zmenil na učiteľa, ktorý nám
suploval hodinu, len aby sa dostal ku mne bližšie.

„Tak, to je môj otec.“

„To fakt?“

„Hej, a nemala som ani šajnu, že je tu a sleduje ma.“ Presne ako na zavolanie na nás Lou zamával a ukázal prstom na hodinky.

„Oooh, tak to ti nezávidím,“ povedal Cole. „Aj moja mama mi dnes chcela robiť garde. Musel som prosiť otca na kolenách, aby ju od toho odhovoril.“

Ja by som brala radšej jeho mamu ako môjho otca.

„Vyzerá to tak, že ťa už chce zobrať domov,“ povedal Cole a hlavou kývol smerom na Loua, ktorý ešte stále ukazoval na svoje hodinky.

„Asi by som už mala ísť,“ povedala som.

Potom Cole vykročil – smerom k Louovi. „Uhm. Čo to robíš?“

„Idem si vydobýť, aby si tu ešte zostala.“

Tak tohto som sa obávala. „Nechaj to tak,“ ubezpečovala som ho. „Nie je veľmi priateľský. Nerád sa rozpráva s cudzími ľuďmi.“

Ale Cole ma nepočúval.

„Ahojte,“ povedal Lou. Zaškeril sa na nás a ukázal nám svoje líčne jamky. Tie som po ňom zdedila. „Bavíte sa?“ Potom jeho tvár zväžnela a pozrel rovno na Cola. „*Nepreháňate* to, dúfam...“

„To je jedno,“ povedala som a bola si istá, že som prerušila kázeň ohľadom bozku. „Nemali by sme už ísť?“

„Rád vás spoznávam, pane,“ povedal Cole a podal môjmu otcovi ruku.

Ja som ju rýchlo schmatla. Nedovolím, aby si Cole potriasol rukou s diablom.

„Ale Ange...“

„Uvidíme sa v pondelok,“ povedala som Colovi a jemne som ho odtlačila k dverám. Chudák chalan vyzeral tak zmätene, ale nemala som inú možnosť ako zbaviť sa ho skôr, než môj otec povie niečo nevhodné.

Schmatla som Loua za ruku a vytiahla ho von zo školy.

„Tak toto nebolo od teba pekné,“ povedal Lou, keď sme boli osamote.

„Čo?“

„Ani si mi nedovolila, aby som si s tým chlapcom potriasol rukou.“

Pokrčila som ramenami. „Niekedý, keď si dvaja potrasú rukou, to môže znamenať, že uzavreli dohodu. Odkiaľ mám vedieť, či to neprekrútiš a budeš sa tváriť, že Cole s tebou uzavrel nejaký pakt na oplátku za jeho dušu?“

„Angel, už som ti povedal. Skončil som s tým. Už som dobrý chlapík.“

„Dobrý chlapík, ktorý ešte stále vládne podsvetiu.“